

Til justitsministeren (8/9 97) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Har ministeren undersøgt om privatlivets fred brydes ved de nye fotofælder, der er indført som kontrol mod for høj hastighed, hvor fører og passagerer afbildes som »bevismateriale«?»

Supplerende svar (21/10 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politidirektøren i København om en udtalelse.

Politidirektøren i København har med hensyn til den fotografering, der foretages i forbindelse med forsøget med automatisk hastighedskontrol i Københavns Politikreds oplyst følgende:

»Udstyret er stort set identisk med et avanceret videokamera. Man kan stå med det i hånden, sætte det på en trefod eller anbringe det i en bil. Udstyret vil altid være bemanded.

Så længe udstyret kører, vil det filme alle køretøjer, men de der overholder fartgrænserne, får af systemet lagt en maske hen over køretøjet, således at man ikke umiddelbart kan anvende billedet. Det er muligt efterfølgende at fjerne masken.

I de tilfælde, hvor bilisten kører for stærkt, vil der ikke være en maske på billedet, og det vil derfor umiddelbart kunne printes ud, når man efterfølgende sætter kassetten i efterbehandlingsudstyret.

Dette udstyr printer et billede ud, og på dette kan man se bilen, registreringsnummeret og føreren samt eventuelt passageren.

Inden billedet sendes ud til den registrerede ejer, vil passagersædet blive stemplet, så man ikke umiddelbart kan se, om der har været en passager eller ej.»

Privates adgang til at foretage TV-overvågning m.v. er reguleret i lov nr. 278 af 9. juni 1982 om forbud mod privates TV-overvågning m.v. Denne lov gælder ikke for offentlige myndigheder, herunder politiet.

Offentlige myndigheders fotografering er bl.a. reguleret i straffelovens § 264 a. Efter denne bestemmelse er det bl.a. strafbart uberettiget at fotografere personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted.

Ved den ovenfor nævnte fotografering af førere og eventuelle passagerer, kan det næppe antages, at disse personer befinder sig på ikke

frit tilgængelige steder, jf. herved bl.a. kommenteret straffelov, speciel del, 6. udgave (1997), side 318. Det samme synes endvidere forudsat i betænkning nr. 1298/1995 om fotografering, konfrontation, efterlysning og observation, s. 117.

Det er i øvrigt alene den »uberettigede« fotografering, der er strafbar efter straffelovens § 264 a.

Det følger således af bestemmelsens forarbejder, at en fotografering kan være berettiget som følge af retshåndhævelsesformål, jf. herved Folketingstidende 1971-1972, tillæg A, sp. 558 og sp. 562.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at politiets fotografering i forbindelse med forsøget med automatisk hastighedskontrol må anses for berettiget, da denne tjener et væsentligt retshåndhævelsesformål – kontrol af overholdelsen af hastighedsgrænserne.

Ad spm. nr. S 3344

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Pia Kjærsgaard i folketings-samlingen 1996-97 stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 9013, lød således:

Til justitsministeren (8/9 97) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvor mange personer blev dræbt eller kom til skade i trafikken ved bilulykker i 1995 og 1996, der skyldtes for høj fart, og hvor mange af disse ulykker skyldtes en påvirket fører?«

Supplerende svar (24/10 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Trafikministeriet, der på baggrund af en udtalelse fra Rådet for Trafiksikkerhedsforskning har oplyst, at:

»der i de sidste to år blev dræbt 156 personer i uheld, hvor en personfører var spirituspåvirket, 234 personer i uheld, hvor personbilen har kørt hurtigere end hastighedsgrænsen. Af disse tal blev 65 personer dræbt i uheld, hvor der